

TOT HO HA FET BÉ...

Quin gran elogi! Quina persona hi ha hagut en el món de qui es pugui dir que tot ho ha fet bé? Si fins i tot els Israelites no tenien pèls a la llengua per criticar al deu Déu!

Criticar és tant humà que tot sovint en trobem posant dubtes i crítiques sense ni tant sols adonar-nos-en. És allò de «buscar la palla en l'ull de l'altre i no veure la biga en el nostre».

És conegut dels psicòlegs que hom veu en els altres els seus propis defectes, que la millor manera de conèixer les nostres falles és mirar quines veiem en els nostres coneguts i conegudes.

Això ens hauria de posar-nos en guarda, si critiquem la conducta d'algú, el menys que podem fer és excusar-nos a nosaltres mateixos o recolzar-nos en les circumstàncies, per rebaixar la culpa.

Tanmateix, no és bona la conducta del «mea culpa» permanent, del jo sóc pecador que constantment ens han ensenyat des de la trona en la nostra joventut i de més grans.

Hom acaba agafant la debilitat pròpia com una bona excusa, per continuar en el mateix camí. Hom demana perdó a Déu i continua mortificant a les germanes i els germans.

La conducta sana, és aixecar-se a cada caiguda i proposar-se seriosament no tornar-hi. I més que res, demanar perdó, sense excuses, a les germanes, als germans. I reparar amb dos actes de servei i d'amor, cada mal fet. Així «molt ens serà perdonat perquè molt haurem estimat».

P. G.